

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud: N. Bobu)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Pop,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Pop
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”,
intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de
sanționare,
împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 11 octombrie 2018, Vitalie Pop a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, intervenient accesoriu
Agenția „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de sancționare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că din 05 iulie 2016 a fost numit în
funcția de șef al ocolului silvic Ocița, conform ordinului nr. 122 din 04 iulie 2016.

Reclamantul a relatat că în conformitate cu ordinul nr. 76 din 18 aprilie 2018
a Agenției „Moldsilva”, în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” a
fost creată comisia pentru efectuarea unui control aleatoriu în ocolul silvic Ocița.

Urmare a controlului efectuat s-au depistat mai multe încălcări, și anume:
tăieri ilicite a pădurii unde în calitate de pădurari lucrează I. Botnari, Lilian Țimba,
Iurie Moșan, Vladimir Turiac, Ruslan Calinicenco; abateri în pepinieră; încălcări în
activitatea agricolă; neîndeplinirea ordinului nr. 54 din 01 martie 2018; trecerea
lemnului de gater în cantitate de 5,755 m³ în lemn de foc. Actul de revizie cu
privire la tăierea ilicită a pădurii, cantonul nr. 7, pădurar fiind I. Botnari, a fost
întocmit la 25 aprilie 2018; cantonul nr.10, pădurar fiind Lilian Țimba - în data de
20 aprilie 2018; cantonul nr. 14, pădurar Iurie Moșan – în data de 24 aprilie 2018;
cantonul nr. 12, pădurar Vladimir Turiac - în data de 25 aprilie 2018; cantonul nr. 6
și nr. 16, pădurar Ruslan Calinicenco - în data de 20-21 și respectiv 24 aprilie
2018.

Astfel, reclamantul a considerat că presupusa abatere disciplinară a fost constatată ca rezultat al controlului efectuat, iar din acest motiv sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată, deoarece de la momentul constatării abaterii și până la sancționarea disciplinară a trecut mai mult de o lună.

În partea abaterilor depistate în pepinieră, reclamantul a indicat că răspunzător a fost șeful-adjunct al Ocolului Silvic Ocnița, Vladimir Beșliu, iar materialul săditor a fost tăiat la ordinul conducerii.

În privința încălcărilor depistate în activitatea agricolă, reclamantul a menționat că toate contractele cu agenții economici pentru prelucrarea solului, semănarea culturilor agricole și recoltarea au fost încheiate de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”.

Cu privire la îndeplinirea ordinului nr. 54 din 01 martie 2018, a specificat că din data emiterii ordinului și până la sancționare au trecut mai mult de 6 luni, în consecință fiind încălcat art. 209 alin. (2) din Codul muncii.

Pentru trecerea lemnului de gater la lemn de foc, toată răspunderea o poartă maistru - pădurar, care a fost obligat să măsoare grosimea lemnului.

Așadar, reclamantul a considerat Ordinul nr. 222 din 21 septembrie 2018 ca fiind nelegitim, deoarece contravine prevederilor art. 20 alin. (2) al Codului silvic, care statuează că autoritățile silvice centrale n-au competența de a efectua controale în fondul forestier, astfel controlul de stat asupra stării, folosirii, regenerării, pazei și protecției fondului forestier și cinegetic este executat de către Inspectoratul pentru protecția mediului, și prin aceasta, Agenția „Moldsilva” și-a depășit competența conform art. 21 din Codul silvic.

Suplimentar, reclamantul a declarat că la 10 iunie 2018 s-a îmbolnăvit, iar din momentul depistării abaterilor, pârâtul a dispus de o perioadă de timp de o lună și jumătate pentru a-l sancționa, cu atât mai mult că nu a fost demonstrat faptul de tăieri ilicite, iar pârâtul după acumularea materialelor nu a transmis întreg materialul organelor de drept competente, pentru a fi luate măsurile necesare.

Totodată, reclamantul a afirmat că pârâtul nu a efectuat o anchetă amplă de serviciu, pentru ca reclamantul să se poată apăra și să depună explicații de rigoare asupra celor incriminate. Mai mult, în ordin, pârâtul a menționat că au fost cauzate prejudicii, dar nu a indicat cert cum au fost calculate aceste prejudicii.

A mai specificat că la 01 martie 2018 când a fost transferat la cantonul nr. 6, a fost întocmit act de primire predare a cantonului, iar la 21 septembrie 2018 a fost sancționat precum că au fost depistate încălcări.

Vitalie Pop a considerat că nu au fost respectați termenii, în cazul în care perioada de control a avut loc din 20 aprilie 2018 până la 26 aprilie 2018, concluzia fiind de a fi supravegheat mai bine fondul forestier, însă nu a fost nimeni pedepsit, deoarece nu a fost demonstrat faptul tăierilor ilicite sau alte abateri de la legislația în vigoare, iar cele constatate au fost menționate fără careva expertiză cu privire la timpul efectuării acțiunilor pentru care a fost aplicată sancționarea.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 222 din 21 septembrie 2018 cu privire la sancțiunea disciplinară aplicată în privința sa.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Pop; a fost anulat Ordinul nr. 222 din 21 septembrie 2018 emis de Directorul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, ca fiind ilegal.

La 09 noiembrie 2018, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”; a fost casată integral hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Pop împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, intervenient accesoriu Agenția „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de sancționare.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 209, 220 alin. (1), (3) din Codul muncii, a considerat neîntemeiată hotărârea primei instanță, prin care a admis acțiunea și a anulat ordinul de sancționare, ca fiind emisă contrar materialului probator și normelor aplicabile speței.

Instanța de apel a conchis că deducerea primei instanțe precum că ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” a depistat abaterea disciplinară a lui Vitalie Pop la 26 aprilie 2018 a fost una eronată, deoarece din procesul-verbal de constatare din 26 aprilie 2018 se atestă că încălcările au fost depistate de către persoane care nu sunt angajați ai întreprinderii, ori membrii comisiei de verificare au fost reprezentați de la Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, Inspectoratul Ecologic de Stat și Agenția „Moldsilva”, unicul angajat menționat în procesul-verbal fiind Vitalie Pop, care contrar obligațiilor sale de funcție nu a adus la cunoștința ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț”, prin raport în formă scrisă, despre circumstanțele de fapt constatate în procesul-verbal din 26 aprilie 2018.

Așadar, Colegiul Curții de Apel Bălți a concluzionat că data de la care angajatorul a cunoscut despre abaterea disciplinară a lui Vitalie Pop, constatată prin procesul-verbal de constatare din 26 aprilie 2018, a fost data de 23 mai 2018, când angajatorului, prin Nota Informativă, expediată prin scrisoarea nr. AM 07/01-745 din 23 mai 2018, intrată la unitate la 23 mai 2018, sub nr. de înregistrare 189, i-au fost comunicate rezultatele controlului, inclusiv fiindu-i comunicat și procesul-verbal de constatare din 26 aprilie 2018.

Din considerentele descrise, instanța de apel a considerat că termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere disciplinară a lui Vitalie Pop a început să curgă nu din data de 27 aprilie 2018, dar din data de 24 mai 2018 și reținând spre examinare faptul că Vitalie Pop în perioada 10 august 2018 - 20 septembrie 2018 s-a aflat în concediu medical, în perioada dată termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare a fost suspendat de drept, astfel, ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare din data de 21 septembrie 2018 fiind emis în termen legal, care urma să expire la 02 octombrie 2018.

Colegiul a mai reținut că după ce pârâtul a cunoscut despre procesul-verbal de constatare din 26 aprilie 2018, au fost întreprinse măsuri conform legislației în vigoare de a lua explicații de la acesta, însă din motiv că, la solicitarea verbală de a depune explicații reclamantul nu a reacționat în nici un fel, angajatorul, a fost nevoit să formuleze solicitarea de a face explicații în formă scrisă asupra Notei Informative din 17 mai 2018, dar și pe asupra chestiunii de executare a ordinului nr. 54 din 01 martie 2018.

La 21 mai 2019, prin intermediul oficiului poștal, Vitalie Pop a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural, a interpretat în mod eronat legea.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 28 martie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 13 mai 2019 (f.d. 230), care a fost recepționată de recurent la 16 mai 2019, conform avizului de recepție (f.d. 234).

Astfel, recursul declarat la 21 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vitalie Pop, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Pop nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentelor cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vitalie Pop ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Pop, împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat